

Curatorial > SONDES

Amb aquesta secció, RWM continua una línia de programació destinada a explorar el complex mapa de l'art sonor des de punts de vista diferents organitzats en cicles de comissariat.

SONDES arrenca de les contraposicions conceptuals de Marshall McLuhan per a analitzar i exposar com la recerca d'un nou llenguatge sònic es va accelerar després del col·lapse de la tonalitat del segle XX. La sèrie observa les diferents sondes i experiments que es van llançar al llarg del segle passat a la recerca de nous recursos musicals i d'una nova estètica per a adequar la música a un món transformat i desorientat per la tecnologia.

A càrrec de Chris Cutler.

Continguts del PDF:

01. Llista de temes

02. Notes

03. Crèdits

04. Agraïments

05. Llicència

A principis dels setanta, Chris Cutler va co-fundar The Ottawa Music Company –una orquestra de 22 compositors de rock– abans d'incorporar-se a les files del grup experimental britànic Henry Cow. Posteriorment va co-fundar diversos grups amb membres de diferents nacionalitats, com ara Art Bears, News from Babel, Cassiber, The (ec) Nudes, p53 i The Science Group, a més de ser membre permanent de les bandes americanes Pere Ubu, Hail i The Wooden Birds. D'altra banda, Cutler ha participat en nombrosos projectes teatrals, cinematogràfics i radiofònics, i segueix col·laborant amb Fred Frith, Zeena Parkins, Jon Rose, Tim Hodgkinson, David Thomas, Peter Blegvad, Daan Vandewalle, Ikue Mori, Lotte Anker, Stevan Tickmayer, Annie Gosfield i els compositors espectralistes Iancu Dumitrescu i Ana Maria Avram. També és membre permanent dels grups The Bad Boys (Cage, Stockhausen, Fluxus...), The Artaud Beats i The Artbears Songbook.

Entre els seus projectes recents destaquen encàrrecs per a la ràdio, diverses bandes sonores, peces per al Hyperion Ensemble, *Signe de Trois* per a sistema multi-canal, un projecte d'un any de durada de paisatges sonors diaris per a l'emissora londinenca Resonance FM i p53 per a orquestra i solistes. És el fundador i director del segell independent ReR Megacorp i del servei de distribució artístic Gallery and Academic, editor de les antologies *Unfiled*, i autor de *File Under Popular*, a més de molts altres articles publicats en setze llengües. Durant un temps va formar part del professorat de la Museum School a Boston i imparteix classes arreu del món sobre temes relacionats amb la música i la teoria.

www.ccutler.com/ccutler

SONDES #19.2

Auxiliars

Auxiliars recopila materials relacionats amb cada episodi de SONDES per oferir una visió més àmplia i immediata del tema tractat. Són una mostra, més que un vehicle d'escolta profunda; una pista del que es podria trobar investigant més a fons, i per això la majoria són fragments editats de peces més llargues. La idea és també mirar de donar el mateix protagonisme al perifèric i al central, per evitar privilegiar el que se sol considerar seriós per damunt dels anomenats gèneres populars. En aquest auxiliar ens trobem amb més instruments africans reutilitzats en diversos camps, i fem un cop d'ull al tràfic invers. Curiosament, per primera vegada, els cercles contemporanis clàssics es mantenen pràcticament al marge. Envieu les vostres respostes en una postal, sisplau.

01. Llista de temes

00:00 Gregorio Paniagua, "Anakrousis", 1978

00:06 Randy Weston, entrevista amb Brian Pace (fragment), 2010

Pace és periodista, locutor i mediador a The Pace Report (www.thepacereport.com). Aquesta entrevista va tenir lloc amb motiu de la publicació del llibre de Weston, *African Rhythms*.

01:35 Sun Ra Arkestra, "Love in Outer Space" (fragment), 1973

Extret d'un enregistrament inèdit d'un concert a París el 1973. Aquest tipus d'interludis rítmics ja eren molt habituals al repertori de directe de Sun Ra des dels anys cinquanta.

03:06 Pharoah Sanders, "Bailophone Dansi" (fragment), 1971

Farrel Sanders (sobrenomat Pharoah per Sun Ra, que va trobar a Sanders (literalment) al carrer a Nova York i li va oferir una llar a la seva Arkestra) va treballar per primera vegada amb John Coltrane el 1965 – tot just quan el free jazz i l'"africanització" del jazz eren al seu punt àlgid. La influència mútua de tots dos va canviar profundament les seves respectives maneres de fer música, i a principis dels setanta, Sanders va publicar una sèrie de discos excepcionals sota el seu propi nom, que incorporaven una àmplia gamma d'instruments africans i d'altres procedències. (El bailophone del títol fa referència a un mbira o piano africà de polze).

04:08 Terry Riley, "In C" per Africa Express (fragment), 2014

Africa Express és un projecte fundat l'any 2006 per Ian Birrell (periodista, empresari dels mitjans, columnista i ocasionalment redactor de discursos del partit conservador britànic) i Damon Albarn (multi-instrumentista, cantautor i membre de Blur, Gorillaz, etc) per donar suport a col·laboracions entre artistes occidentals i africans. Coincidint amb el cinquantè aniversari del clàssic de Terry Riley, "In C", es va organitzar aquesta versió interpretada per músics africans amb instruments africans a Bamako, Mali.

05:57 Luciano "Chano" Pozo, "Cubana Be, Cubana Bop" (fragment), 1947

L'any 1947, aquest percussionista afrocarbà va emigrar als Estats Units, on gairebé immediatament va ser convidat a treballar amb Dizzy Gillespie, un dels principals impulsors del jazz afrocarbà del moment. "Cubana Be, Cubana Bop", que va esdevenir tot un èxit (anticipant-se a Weston, Warren i molts més amb el seu ambient "africà"), va ser escrit especialment per a Gillespie per l'experimentador del jazz (molt poc africà) George Russell, autor del llibre *The Lydian Chromatic Concept of Tonal Organization* (1953) que va tenir un enorme impacte en la comunitat de jazz d'avantguarda i, de fet, en tota la teoria musical occidental en general. Un any més tard de la publicació del tema, Pozo va ser assassinat en un bar de Harlem.

[Secret Chiefs 3]

07:40 Rufus Harley, "Queens" (fragment), 1970]

El gran gaiter del jazz toca aquí un grall amplificat, acompanyat per Nadi Quamar, amb una arpa de 17 cordes de Madagascar.

08:59 Tambor parlant (fragment), data desconeguda, però recent

Una troballa de YouTube que he inclòs perquè, encara que sense voler, la combinació d'un micro situat prop del tambor i el caos general de l'enregistrament fan de la peça una joia accidental.

10:15 Pharoah Sanders, "Summun, Bukmun, Umyun" (fragment), 1970

Tots i cadascun dels membres d'aquest octet toquen instruments de percussió africana i llatina. En àrab, el títol significa "sord, ximple, cec" i prové del Sura Al-Baqara de l'Alcorà. Sanders va dir que l'àlbum "estava basat en les veritats espirituals i dedicat al futur d'El Kafirun, o aquells que rebutgen la fe".

12:01 Herbie Mann, "Incense" (fragment), 1967

Un intèrpret de vent nord-americà que va adoptar ràpidament la flauta com a principal instrument i va esdevenir un dels principals exponents de la mescla cultural. Va treballar amb músics de Cuba, Brasil, Orient Mitjà, Índia i Japó, aprenent de les seves tradicions musicals i no només apropiant-se de detalls superficials. També va compondre uns quants èxits pop i va fundar el seu propi segell (Embryo) al començament dels anys setanta, que va anar molt més enllà del jazz. Innovador com ben pocs, Mann va navegar sempre lluny dels camins establerts, a través de jungles de bon gust i reputació. Chick Ganimian toca l'oud en tots dos temes.

13:17 Herbie Mann, "Uskadar" (fragment), 1967

14:12 Secret Chiefs 3, "Ishraqiyun: The 15" (fragment), 2014

Una banda de constitució flexible fundada pel guitarrista de Mr. Bungle i compositor, Trey Spruance. El grup sol incloure també la secció rítmica de Mr. Bungle amb altres convidats que van i vénen depenent del projecte. Una mescla d'influències orientals, d'orient mitjà, death metal, electrònica i música surf, utilitzant un munt d'instruments exòtics. El mateix Spruance apareix als crèdits a càrrec del baix, baix elèctric, guitarres barítones, microtonals i pitagòriques, piano, clave, òrgan, celesta, percussió exòtica, santur, rebab, mandolina, cítara, tar, cumbus, saz, carrilló, dulcemele, autoharpa, trompeta, sheng, electrònica i veu. Aquest tema inclou inter alia, saz, sarangi, rebab, kinno, table, esraj (un instrument de corda indi, semblant al sitar).

15:38 Mbira Array de cinc octaves (fragment), probablement de 2008

Interpretat amb un mbira Array (una marca de pianos de polze amb un sistema de disposició de notes particular). Aquests mbira provenen del mbira de Zimbabwe però tenen entre tres i cinc octaves i presenten un disseny diferent.

16:54 Pharoah Sanders, "Sun in Aquarius" (fragment), 1969

18:20 Sun Ra, entrevista amb Detroit Black Journal (fragments), 1981

19:52 Ahmed Abdul-Malik, "E-Lail", 1959

Un baixista i intèrpret de oud americà-del Carib que de jove es va dedicar a ensenyar sudanès en instituts, i improvisació a la New York University. Va tocar el baix amb Art Blakey, Randy Weston, Earl Hines, Herbie Mann, Thelonius Monk i d'altres, però al seu propi treball va combinar els instruments i estils del jazz i la música d'orient mitjà en un híbrid molt singular.

21:47 Marshall Allen, "Kora Solo" (fragment), enregistrament sense identificar, data desconeguda

Nascut el 1924, Allen va aprendre a tocar el clarinet a l'escola, el saxo alt a l'exèrcit, i després va estudiar música al conservatori de París, abans de tornar a Chicago per fundar la seva pròpia banda a principis dels cinquanta. El 1958 va entrar a l'Arkestra de Sun Ra, la qual lidera a dia d'avui. Un dels grans innovadors del saxo dels que van saltar a la fama durant els cinquanta i seixanta, Allen també toca l'oboè, el fagot, la flauta, el flautí, la percussió, el morrow (un instrument de llengüeta de collita pròpia) i en aquest enregistrament, a manera d'excepció, la kora, que ell mateix va introduir a l'Arkestra a les acaballes dels seixanta.

[Dorothy Ashby]

22:54 Dorothy Ashby, "For Some We Loved" (fragment), 1970

Segurament la més notable (i menys reconeguda) dels arpistes de jazz. Sens dubte una de les pioneres, activa des de 1952, va tocar al costat d'Ed Thigpen, Richard Davis, Stanley Turrentine, Louis Armstrong i Woody Herman, a més del seu propi trio i els Ashby Players, una petita companyia de teatre d'aficionats afroamericans per la qual Ashby va escriure tota la música i tocava el piano i l'arpa. Entre 1957 i 1984 va enregistrar onze àlbums excel·lents sota el seu propi nom, adaptant l'arpa al jazz, el bebop, el soul i l'r&b. A finals dels seixanta, es va establir a Califòrnia, on va treballar com a interpret de sessió per a artistes com Stevie Wonder i Billy Preston. Aquest fragment és del seu LP de 1970 *The Rubaiyat of Dorothy Ashby*, en el qual també toca el koto japonès, tota una novetat al jazz americà, que jo sàpiga. El solo de mbira és obra del gran violoncel·lista de jazz i compositor Fred Katz.

24:37 Stelvio Cipriani, "A Strange Symbol" (fragment), 1979

Aquest músic d'acompanyament i pianista italià va estudiar amb Dave Brubeck i va acabar convertint-se en un compositor per a cinema prolífic i de renom. Aquest tros és de la banda sonora de la pel·lícula de terror de 1979 *Un'Ombra Nell'Ombra* (que als Estats Units es va estrenar com *Ring of Darkness*) on el mbira té un paper prominent.

25:38 Charles "Chick" Ganimian and his Orientals, "Daddy Lolo" (fragment), 1957

Ganimian va ser un vocalista i virtuós de l'oud armeni-american. Encara que originalment es va formar com a carnisser, es va guanyar la vida com a músic professional gràcies a una mescla de música anatòlia, turca, grega, àrab i armènia. L'any 1948 va fundar els Nor-Ikes al costat d'altres expatriats armenis, amb els quals va realitzar nombroses gires, amb una excel·lent reputació. A la fi dels cinquanta, Ganimian va escriure dos singles d'èxit, "Daddy Lolo" i "Hedy Lo", però només ens va deixar un àlbum, malgrat que va tocar de manera intermitent amb Rufus Harley, Herbie Mann i d'altres.

27:05 Pamelò Mounk'a, "N'est Que Ma Secretaire" (fragments), 1982

Nascut a Brazzaville, Congo, on va esdevenir un cantant de renom amb el grup Bantous de la Capitale. A mitjan anys seixanta va emprendre la seva carrera en solitari, amb més de 70 èxits entre llavors i 1980, any en què el segell francès Eddyson el va dur a París. Va viure a la capital francesa durant sis anys, al llarg dels quals va tenir molt èxit. Després va tornar al Congo com a chef d'orchestre dels Bantous. Per desgràcia va morir de malaltia pocs anys més tard.

29:28 Gregorio Paniagua, "Anakrousis", 1978

02. Notes

Sobre la durada i els talls

L'objectiu d'aquests programes és proporcionar una visió pràctica de les sondes analitzades. Normalment, això implica extreure fragments breus de peces musicals més llargues. I això, per descomptat, compromet la integritat i altera el context inherent als treballs originals. En algunes ocasions també he unit diferents seccions d'una mateixa peça per il·lustrar millor el tema. Per tant, els exemples que sonen als programes no es poden de confondre amb les pròpies obres. Sempre que veieu la paraula "fragment" després d'un títol en la transcripció del programa, es tracta d'un exemple, no de la composició tal com va ser concebuda i dissenyada. Si alguna cosa us crida l'atenció, sisplau, aneu a l'original.

Notificació

Si voleu rebre un avís quan publiquem una nova sonda, envia un correu a remegacorp@dial.pipex.com amb "Probe Me" a l'assumpte.

03. Enllaços

www.randyweston.info
www.thepacereport.com
www.sunraarkestra.com

pharoahsanders.wordpress.com
terryriley.net
www.africaexpress.co.uk

04. Crèdits

Gravat a Studio Midi-Pyrénées. Enginyer de so: Bob Drake.

05. Agraïments i llicència

No us oblideu de Brian Pace, David Petts, Peter Dennet, Jonas Vognsen i William Sharp.

06. Llicència

2016. Tots els drets reservats. © dels temes dels artistes i/o dels segells discogràfics. Ràdio Web MACBA és un projecte de recerca i divulgació sense ànim de lucre. S'han fet totes les gestions per identificar els propietaris dels drets d'autor. Qualsevol error o omissió accidental, que haurà de ser notificat per escrit a RWM, serà corregit en la mesura possible.

[Pharoah Sanders]